

01 január 4.

Újévi fogadalom

Ma van az új év első szombatja, az új lehetőségek ideje. A világon sokan tesznek fogadalmat valamire, egy új lakás megszerzésére, költözésre, egy gyermekkori álm megvalósítására vagy továbbtanulási lehetőségre. Néhányan azon gondolkoznak, hogy jövőbeliükkel bevonuljanak a szép gyülekezetük padsorai között, míg mások épp azt döntenek el, hogy nem tesznek újévi fogadalmat.

Könnyen lehet, hogy a földi büntörténelem vége felé haladunk. Ilyen különleges időkben, lehetséges, hogy néhány elgondolásunk nem valósul meg.

Jézus szava bizonyára beteljesedik. Azt ígérte, „Isten országának ezt az evangéliumát hirdetik majd az egész világon, biznyságul minden népnek, és majd akkor jön el a vég.” (Mt 24:14).

Tehát, milyen fogadalmat teszel, hogy Isten tervét segítsd? Az evangélium terjedéshez a földön, ránk is számít az Úr. A korábbi nemzedékek, elvégezték a maguk feladatát. Sok esetben komoly áldozatot hoztak, és úgy tűnik, most rajtunk van a sor. Talán nem kell a tenger másik oldalára átkelnünk, de beszélhetünk a barátainkkal, vagy támogathatjuk adományunkkal azokat, akik messze tájakra is elmennek.

Ha adományt adunk, olyan embereknek segíthetünk, akikkel lehet sohasem találkozunk itt a földön, majd csak az újföldön. Ezekben a napokban, ne csak magunk szempontjai alapján tegyünk fogadalmat, hanem a misszióval kapcsolatban is. Fontos feladatunk Isten szeretetének képviselése a világban. Minden adományunk, a világban valakinek a hitét erősíti.

Amikor tizedünket visszaadjuk, vagy adományt ajándékozunk, helyezzük Istent az első helyre és magunkat egy kicsit hátrébb.

02 január 11

Jézus eljövételét szem előtt tartva

Jézus azt mondta Mt 24:14-ben, hogy akkor jön el a vég, amikor az evangélium eléri a világ minden emberének szívét.

Ha Jézus visszajövele, csak ettől függene, hogy mikor ismeri meg a te környezeted az evangéliumot, akkor mit mondhatnánk, hamarosan visszajön Jézus, vagy még évtizedek választanak el ettől? Gondolj csak bele az úgy nevezett 10/40 ablak helyzetébe – egy terület, ahol emberek milliói, még nem is hallottak az evangélium üzenetéről.

Ha arra a rengeteg emberre gondolunk, akikhez még el sem jutott az evangélium híre, akkor azt érezhetjük, hogy az Úr eljövetele még soká lesz. De, ne felejtsük el, hogy az Úrnak számtalan útja van, hogy beteljesítse küldetését. Ő gyakran használ meglepő és szokatlan körülményeket, hogy beteljesítse tervét. Az egyik ilyen mód, hogy a mi adományainkat használja fel erre.

Tizedünk és adományunk segítségével, misszionáriusokat tud egyházunk küldeni, média és online programokat tudunk indítani, iskolákat és egészségügyi intézményeket vagyunk képesek megvalósítani – ahol rengeteg ember megismerheti Jézus szeretetét és eljövételének hírét.

Ha ezt végig gondolod, akkor könnyen elhatározhatod, hogy segíted a misszió munkáját. Ha kereseted egy bizonyos százalékát erre fordítod, akkor ebben te is partner lehetsz.

Tizedünk és adományunk fontos részét képezi Isten missziós tervének. Ezen keresztül komoly részt vállalunk ebből a hatalmas munkából, ahogy a Biblia mondja, Isten pedig minket is fog támogatni. Ahogy Malakiásnál megfogalmazza, „tegyetek próbára engem” (Malakiás 3:10).

Legyünk partnerei Istennek rendszeres adományainkkal, hogy minél inkább terjedhessen az evangélium híre a világ népei között.

Helyezzük Istent az első helyre és magunkat egy kicsit hátrébb.

03 január 18

Folytassuk Jézus munkáját

„Így járta be Jézus a városokat és a falvakat mind, tanított zsinagógáikban, hirdette az Isten országának evangéliumát, és gyógyított mindenféle betegséget és erőtlenséget.” Mt 9:35

Képzeld el, mintha Jézus téged gyógyított volna meg. Megtapasztaltad azt az örömet, hogy megérintett téged és egészséges lettél. Gyógyításának hatása leírhatatlan – ahhoz érezni kellene, hogy ezt megértsük.

A mi időnkben Jézus gyógyító szolgálatát a világban lévő, sokféle egészségügyi intézményeinken keresztül tudják az emberek megtapasztalni. Sokan, akik a kórházainkba, klinikáinkba jönnek, nem hallottak a nyolc természetes egészségi alapelvről, nem voltak gyülekezetünkben, sokan még Jézusról sem hallottak. Mégis, intézményeinkben gyógyító kezelésben részesednek, megfelelő tanácsot kapnak, és még a Nagy Orvosról is hallanak.

Vannak területek, ahol a prédikációkat korlátozzák, vagy tiltják, és csak intézményeinkben beszélhetünk nekik az evangéliumról.

Adományainkkal ezeknek az intézményeknek a működését, építését támogatjuk. Elkötelezett orvosainkat, ápolóinkat segíthetjük szolgálatukban. Köszönjük, hogy ebben segítesz.

Helyezzük Istent az első helyre és magunkat egy kicsit hátrébb.

04 január 25

Mutassuk ki, mennyire értékeljük Istent

„Amikor pedig Betániában a leprás Simon házában volt, és asztalhoz telepedett, egy asszony ment oda, akinél alabástromedény volt, valódi és igen drága nárdusolajjal, és feltörve az alabástromedényt Jézus fejére öntötte.” Mk 14:3

Mivel „igen drága nárdusolaj” volt, néhány tanítvány nem támogatta ezt a cselekedetét. Talán, ha nem lett volna olyan drága az olaj, akkor igen.

A Biblia nem magyarázza el, miért öntött az asszony ilyen költséges olajat Jézus fejére, de az látszik, hogy nagy tiszteletből tette ezt. Nem költött volna ennyit az olajra, ha Jézus nem jelentett volna neki olyan sokat.

Ellen White ezt jegyzi meg: „kevesen értékelik teljesen, mit jelent Krisztus számunkra. Ha ezt tennék... Semmi sem tűnne túl költségesnek, hogy Krisztusnak adják, semmilyen önmegtagadás, önfeláldozás elviselése nem lenne túl nagy az Ő kedvéért.” (Jézus élete, 474. o.)

Elgondolkoztató, hogy Jézus iránti érzéseink meghatározzák adományaink mértékét.

Helyezzük Istent az első helyre és magunkat egy kicsit hátrébb.

05 február 1

Isten megáld hatalma segítségével

Amíg a feleségére várt a bolt előtt, Dexter kereste mindkét telefonját, de látta, hogy nincs nála. Emlékezett, hogy letette a másik boltnál, amíg bepakolt. Tehát gyorsan visszavezetett.

Amikor visszaérkezett, érdeklődött, de senki sem látta a telefonjait. Csalódottan, elment a rendőrségre és jelentette az esetet.

Visszafelé, két férfira lett figyelmes az úton és gondolta megkérdezi őket. Elmagyarázta a helyzetét, és az egyik testesebb férfi azt mondta, igen megtaláltuk a két telefont, beszéljen Freddyvel ott van a kocsiban.

Dexter oda ment Freddyhez, aki átadta neki mind a két telefonját. A két telefon több, mint 1 000 USD értékű volt és rengeteg vállalati adatot tartalmazott.

Isten azt mondta, hogy tegyük próbára Őt tizedünkkel és Ő meg fogja dorgálni értünk a kártevőt, hogy ne pusztítsa el földünk gyümölcsét. Mal 3:11

Dexter láthatóan megtapasztalta Isten közbelépését.

Te is átélted már Isten nyilvánvaló segítségét? Ő megígérte védelmét azoknak, akik hűségesek a tized területén. Lehet, hogy ez nem mindig ilyen látványos, de Isten megáld hatalma által.

Amikor visszaadjuk tizedeinket és beadjuk adományainkat, helyezük Istent az első helyre és magunkat egy kicsit hátrébb.

06 február 8

Tanítsd meg a gyermeket

Amikor Timótheus még kis fiú volt, nagymamája Lóisz és mamája Euniké az általuk féltve őrzött hitet tovább adták neki.

Később Pál bátorította Timótheust, hogy amiket gyermekkorában megtanult, azokat gyakorolja is. Ez az alap készítette fel Timótheust, hogy majdani szolgálata során nagyobb felelősséget tudjon hordani.

Ez a történet jól mutatja a korai lelki nevelés fontosságát. A család kiemelkedő szerepet tölt be a hitre nevelés terén, és annak érdekében, hogy értékeket tanuljanak meg gyermekeink, amit életük során kamatoztathatnak és tovább adhatnak közösségükben.

Ellen G. White ezt így erősíti meg: „A gyülekezet növekedésének alapjait már a családban fektetjük le. Az a befolyás, ami a családban jelen van, átkerül a gyülekezeti életbe is, éppen ezért a gyülekezeti szolgálat tanulása az otthonokban kezdődik.” Adventist Home, p. 318.

Gondoljunk el ezen egy pillanatra, mennyire vagyunk elkötelezettek gyermekeink nevelését illetően családjukban és gyülekezetünkben? Tanítjuk őket naponként, hogy bízzanak Istenben és tanulják Igéjét?

Megtanítjuk nekik a tized és adakozás gyakorlatát, amikor valamilyen kis bevételt kapnak? Ez a tanítás nem csak a nagylelkűséget tanítja meg fiataljainknak, de azt is, hogy bízni tudjanak Isten gondviselésében.

Imádkozzunk fiataljainkért, gyermekeinkért, hogy ők is megtanulják Istent az első helyre állítani és magukat egy kicsit hátrébb.

07 február 15

Isten mindent nekünk teremtett

Isten teremtésében számtalan csodák vannak, melyek szüntelen elbűvölnek minket. A hatalmas világegyetemtől kezdve, telve a csillagokkal, galaxisokkal, egészen a bonyolult ökoszisztémáig.

„Mert benne teremtetett minden a mennyen és a földön, a láthatók és a láthatatlanok...

minden általa és őrá nézve teremtetett.” Kol 1:16

Gondolj csak a felfedezésre váró ásványi anyagokra vagy a rengeteg fajta állatra, madárra, melyeknek egyedi feladata van az élet ciklusaiban.

A Biblia is beszél a láthatatlan dolgokról, és arra emlékeztet minket, hogy minden teremtett dolognak mélyebb értelmezése is van.

A Biblia arról beszél, hogy ezek a csodák mind általa és őrá nézve lettek teremtve.

Olyan értékes ásványi anyagok, mint az arany, gyémánt és uránium és a létfontosságú olaj, nagy hatással van földi életünkre. Ugyanakkor fontos látnunk, hogy ezeket mind Jézus teremtette nekünk. A láthatóak és a nemláthatóak Isten dicsőségét szolgálják. Nem csak a mi szükségleteinket szolgálják.

Az a mi kiváltságunk, hogy ezeket az ásványi anyagokat használhatjuk, mert Jézus megosztotta velünk.

Végtelen adományaiért cserébe azt kéri tőlünk, hogy ismerjük el tizedeinkkel, adományainkkal, az Ő tulajdonjogát. Ez a gyakorlat arra emlékeztet, hogy nem tulajdonosai vagyunk a teremtett dolgoknak, hanem ajándékainak sáfárai. Mindig kísértéssel küzdünk, hogy magunknak tartsuk meg azt, ami Istené. Jól esik kifejeznünk, hogy amivel rendelkezünk, az tulajdonképpen Istené.

Helyezzük Istent az első helyre és magunk vágyait egy kicsit hátrébb.

08 február 22

Túl adtam rajta

Egy férfi említette a barátjának, hogy rengeteg aprópénzt gyűjtött össze, és nem tudja mit tegyen velük. Ez a sok fém pénz viszont nem elég arra, hogy valami értékeset vásároljon.

Barátja, azt javasolta, adja oda a gyerekeinek. Már felajánlottam nekik, de nincs szükségük rá, válaszolta.

Majd a barátja azt javasolta, adja a gyülekezetnek, azok elfogadják az adományokat. Noha nem szokott ilyet tenni, de arra gondolt, legalább valakik hasznát veszik fém pénzeinek.

Egy néhány nap múlva a gyülekezet pénztárosától kapott levelet, amiben a lekönyvelt adományt rögzítették, és a levél alján egy nyomtatott bibliavers volt írva, amit minden adományozónak elküldenek.

„Adjatok, és nektek is adnak, jó mértéket, megnyomottat és megrázottat, színig teltet adnak öletekbe. Mert azzal a mértékkal mérnek nektek, amellyel ti mérték.” Lk 6:38

Amikor letette az asztalára a levelet, egy pillanatra elgondolkozott, úgy kezelte a világegyetem tulajdonosát, mint egy koldust?

Ahelyett, hogy azt adnánk Istennek, amit nem tudunk használni, Salamon azt tanítja, hogy rendszeres hálaadással adjunk vissza minden jövedelmünkből Istennek.

„Tiszteld az URat a vagyondból, egész jövedelmed zsengejéből! Így majd bőven megtelnek csűrjeid, és must árad sajtód vályúiból.” Pb 3:9, 10.

A legjobbunkból adjunk az Úrnak, mint ahogy Ő adott a sajátjából.

Helyezzük Istent az első helyre és magunkat egy kicsit hátrébb.

09 március 01

De bácsikám, ezért nem adnak semmit

Kezia (Kézia) Lusaka városában él, Zambiában. A család egyik barátja érkezett hozzájuk egy nap, a tengeren túlról. Miután a férfi röviden megnézte a várost, kis kedvességet vásárolt Keziának. Mivel még nem ismerte a helyi pénzt, egy papírpénzt is adott neki mellé. A kislány lelkesen elfogadta az ajándékot, és meg sem nézte a pénzt.

Később vette csak észre, hogy pénznek, nem sok értéke van. Csalódottan ment vissza panaszkodni, aminek a papája sem örült, „De bácsikám, ezért nem adnak semmit sem!”

A történet kapcsán érdemes elgondolkozni a Teremtő felé mutatott érzéseinkről, vajon mit üzenetünk adományunkkal?

Malakiás könyvében „Hogyha vakot hoztok áldozatul: nem bűn-e az? Vagy ha sántát hoztok és betegeset: nem bűn-e az? De vidd csak azt a fejedelemnek: vajon kedvesen fogad-e, vagy rád tekint-e? – ezt mondja a Seregek Ura.”

–Malakiás 1:8

Jézus a legjobbat adja nekünk, vegyük ezt figyelembe!

Amikor tizedünket visszaadjuk Istennek, adományainkat beadjuk, helyezzük Istent az első helyre és magunkat egy kicsit hátrébb.

10 március 8

Én nem adok

Kezia (Kézia) családjával Lusaka városban élnek, Zambiában. Papája ott egyházunk sáfársági vezetője.

Az egyik családi áhítat alkalmával, papája említette, hogy családjukból mindenki rendszeresen visszaadja a tizedét és adományokat ad. Említette, hogy természetesen a rendszeresség, az a bevételtől függ, és az adományokat is százalék alapján számolják ki. Az imádságban említette, hogy a család tagjai elkötelezetten teszik ezt.

Az ima után, Kezia megjegyezte papájának: „Apa, azt mondtad, hogy mindenki tizedet fizet és adományt ad a családban?” Papája rábólintott, „Igen.” „Nem papa” rázta a fejét a kislány, „én ezt nem csinálom.”

Papája rögtön megértette, hogy addig a család nevében tették ezt a szülők. Azonban kislánya akkor ébredt rá, hogy ez neki nem elegendő. Attól a naptól fogva Kezia zsebpénzt kapott szüleitől, rendszeresen, hogy megtanulja a hálaadást.

Ellen G. White azt írja a gyerekekről, „ne elégedjenek meg azzal, hogy a papától, mamától kapnak adakozni valót a gyülekezetben, ami nem az övék. Azt mondják maguknak, 'Abból adjak, ami nem is az enyém?'”

Adventist Home, p. 387.

Ha a gyerekeknek rendszeres zsebpénzt adunk, azt tanítjuk meg, hogy a sajátjukból adjanak. Segítjük őket azt megtanulni, hogy ne a pillanat felindulásában adakozzanak, amikor erre felhívást hallanak, hanem rendszeresen és következetesen.” Counsels on Stewardship, p. 294.

Mindennapi életünk gyakorlatában, helyezük Istent az első helyre és magunkat egy kicsit hátrébb.

11 március 15

Miért nem jött még el Jézus?

Jézus ezt mondta: „És Isten országának ezt az evangéliumát hirdetik majd az egész világon, bizonyosságul minden népnek, és majd akkor jön el a vég.” Máté 24:14.

Mivel Isten nem angyalokat küld el, hogy bevégezze misszióját, mit tehetek a feladat beteljesítése érdekében?

Egyik szombaton, a lelkész Jézus második eljövételéről beszélt. Vicky, egy fiatal lány, aki nemrégien vesztette el a nagynénjét, nagyon megörült ennek a gondolatnak, hogy a világ minden szenvedése véget fog érni.

Otthon többször beszélt erről szüleivel, és hogy milyen jó lesz, amikor már nem lesz többé halál. Szülei is vele együtt örültek Jézus közeli visszatérének.

Két hónap múlva, Vicky felvetette otthon, miért nem jött még el Jézus, mivel a lelkész is azt mondta, hogy hamarosan megtörténik. Visszaidéztek Máté 24:14-t, hogy Jézus azt szeretné, még több ember halhassa ezt az evangéliumot, hiszen sokan még nem is ismerik Őt.

„Mit tehetünk annak érdekében, hogy egyre több helyen hirdetve legyen?” kérdezte Vicky. Mi is Jézus eljövételét kell hirdessük, magyarázták szülei. Azt is elmondták, hogy tizedeinkkel és adományainkkal is hozzájárulhatunk ehhez a nagy feladathoz. Ezzel is támogatjuk a lehetőségeket, misszionáriusokat, irodalmi anyagokat, mindenféle szolgálatot. Olyan helyeken is, ahol kevés gyülekezeti tag van.

„Ti is adjátok a tizedet, és adományokat is?” kérdezte érdeklődve Vicky szüleitől.

Te hogyan felelnél Vicky kérdésére? Annak következtében vagyunk ma mi is itt, hogy mások is adakoztak és képviselték ezt az üzenetet.

Helyezzük mi is Istent az első helyre és magunkat egy kicsit hátrébb.

12 március 22

Átadott élet

Isten legnagyobb vágya, hogy az övéi adják át neki szívüket. „Add nekem, fiam, a szívedet, és tartsd szemed előtt útjaimat!” –Példabeszédek 23:26.

Megértettük, hogy úgy tudjuk átadni szívünket Istennek, ha boldogan kutatjuk az ő útját. Ha nem a kísértés lehetőségeit keressük, hanem amikor inkább Isten formálja döntéseinket. Pál ezt gyönyörűen fogalmazza meg: „Krisztussal együtt megfeszítettem. Többé pedig nem én élek, hanem Krisztus él bennem; amely életet pedig most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem.” Galata 2:20

Amikor Jézus bennünk él, az Ő követése természetessé válik. Azonban, amikor nem adtuk át magunkat teljesen Istennek, akkor vonakodva adakozunk. Ellen G. White így emlékeztet minket, „Ha szívünket Jézusnak adtuk át, akkor ajándékainkat is elhozzuk neki.”

Jézus élete, 45. o.

Miért olyan nehéz adakozni? Gyakran azért, mert nem teljesen adtuk át magunkat Jézusnak. Ha igen, akkor örömmel adakozunk.

Kérjük Isten segítségét, hogy lakozzon a szívünkben. Az egész attól függ, elkötelezzük-e magunkat Jézusnak. Szeretnéd-e, hogy az evangélium eljusson a világ minden sarkába? Fogadjuk el Jézus céljait. Szeretnéd, hogy Jézus hamar visszajöjjön és véget vessen minden szenvedésnek?

Mindennapi életünk gyakorlatában, helyezzük Istent az első helyre és magunkat egy kicsit hátrébb.

13 március 29

Megrettentve az oroszánoktól

Ma már nyugdíjas lelkész, de korábban Afrikában lelkészként kerékpárral közlekedett a körzetében. Egyik útján úgy döntött, hogy kisfiát is magával viszi, akit egy kartondobozba ültetett bele, felerősítve azt a csomagtartóra.

Amint haladtak az úton, oroszánok egy csapata tűnt fel az út két oldalán. Nem tudta mit is tegyen, leszállt a kerékpárról, és próbálta kitalálni mit tehet. Fia elnémult a félelemtől, mozdulatlanul ült a dobozban.

A lelkész letépett egy karton darabot, a fia és az ő nevét felírta rá, ledobta az útra - a legrosszabbra gondolva - hátha valaki majd megtalálja neveiket. Akkor erősen azt érezte, hogy óvatosan, gyalogolva folytassa az útját.

Az oroszánok szúrós szemmel figyelték őket, de sértetlenül megmenekültek. „Az ÚR angyala őrt áll az istenfélők mellett, és megszabadítja őket.” Zsoltárok 34:7. Sok lelkész és misszionárius dolgozik veszélyes és kies környezetben, de nagy városokban is. Imádságainkkal, tizedünkkel, adományainkkal támogatjuk jelenlétüket és missziós feladataikat.

Csatlakozhatunk hozzájuk missziójukban azzal is, hogy mi is hirdetjük az evangéliumot környezetünkben és imádkozunk értük is, valamint adományainkkal lehetővé tesszük, amire a távolban szükségük van.

Helyezzük Istent az első helyre és magunkat egy kicsit hátrébb.